

WORLD TRAIL ORIENTEERING CHAMPIONSHIP (WTOC)

Trondheim august 2010

I *presisjonsorientering* (Pre-O) handler det ikke om å løpe raskest gjennom løypa, men om å være god til å lese kart. Dette er en gren av orientering der målet er å løse kartlesningsoppgaver innenfor en angitt maksimaltid.

Oppgaven er å beskrive hvilke flagg som stemmer med plasseringen midt i ringen på kartet og oppgitt postbeskrivelse. Det kan være opp til fem postskjermer å skille mellom.

Ingen deltaker har lov til å forlate stien eller veien for å kunne se bedre, derfor stille alle deltakere med samme forutsetning for å vinne.

I tillegg til kart med postbeskrivelse, har deltakerne et startkort hvor de skal bruke stifteklemme i rett rubrikk. Kortet er dobbelt, slik at utøveren beholder den ene halvdel av kortet (i tilfelle klage). Det er seks

rubrikker (eks 1A, 1B, 1C, 1 D,1E og 1Z). Z betyr at posten er plassert feil.

Deltakerne får poeng etter hvor mange riktige svar de har. For å skille utøvere med lik poengsum, er det lagt inn oppgaver der det blir notert hvor fort de svarer.

Det er ørsmå marginer i presisjonsorientering på dette nivået. En liten feilvurdering kan være forskjellen på medalje eller ikke.

Det ble konkurrert i to klasser, *paralympisk* klasse og *åpen* klasse. Paralympisk klasse er åpen for personer med bevegelseshemming, og flere av deltakerne var rullestolbrukere.

Arrangøren stilte med mannskap til å skyve rullestoler, løypa inneholdt en del bakker.

I åpen klasse kan alle delta.

WTOC ble arrangert samtidig med VM i orientering (WOC).

Pre-O-konkurransen ble arrangert fra Sverresborg skole, kart og løyper var inne på området til Sverresborg museum. Den andre konkurransen fant sted i Granåsen. Model WTOC var på andre arenaer som lignet konkurransestedene.

Det var de samme kart og arenaer som deltakere i VM brukte.

Fra et avmerket område ved veien/stien var det plassert en liten postskjerm. Dette var stedet der utøveren skulle vurdere plasseringen av postene, A helt til venstre, deretter B osv.

Noen steder var det fem skjermer, andre to eller en skjerm. Avstanden til flaggene varierte fra 10 til 100 m fra stien.

Etter at startkortet var levert inn ved målgang, var det bare å vente på oppslag der utøveren fikk vite vet hvor mange riktige plasseringer han/hun hadde.

Hvert land hadde mulighet til å stille med tre deltakere i hver av de to klassene.

Det var 95 deltakere fra 18 land, i tillegg kom trenere og ledsagere.

Det var 50 utøvere i åpen klasse og 45 i den paralympiske.

I tillegg til individuelle medaljer i de to løpene sammenlagt, var det også premie for beste tremannslag. Sverige vant både individuelt og lagmessig, så den svenske nasjonalsangen ble spilt flere ganger...

Norge har gode utøvere i Pre-O. *Martin Jullum* (Halden) tangerte sin tidligere bestenotering fra VM og tok en ny sterk 5. plass.

Han uttalte selv at han var veldig usikker på noen av postene, det var pirkete orientering og mange av postene lå veldig tett.

Lars Jacob Waaler (Trondheim) har flere EM-medaljer i sin karriere, men foreløpig ingen medaljer fra VM. Første dag lå Lars Jacob på en god 6. plass etter solid innsats. Men andre dagen ble det ikke suksess for hjemmehåpet, og han raste ned til 14. plass sammenlagt.

Jeg gikk gjennom begge konkurranseløypene, har derfor både kart og klippekort dersom noen er interessert i å titte på det. Og jeg kan skrive under på at det var vanskelig. Noen poster greide jeg, men mine kartkunnskaper strakk ikke til på dette VM-nivå. Og noe overraskende traff jeg igjen en konkurrent fra USA som deltok i min klasse under VM for veteraner i Sveits uka før, hun deltok her i åpen klasse.

Leder av WTOC2010 *May Torill Moen* inviterte meg som gjest på banketten. Der ble det foretatt premieutdeling – som egentlig skulle vært i arena på dagtid. Men da resultatene for Pre-O var klare, hadde jentene i WOC startet på sin finale i langdistanse i Granåsen. Og arrangørene ønsket ikke å bryte av kommentatoren slik at Pre-O kunne få sin premieutdeling... Og det ble heller ikke "tid" til blomstersermoni.

Da er spørsmålet om det tjener Pre-O å arrangere løpene samtidig med et VM...

På banketten hilste jeg fra NIF (på engelsk) og skisserte kort hvordan vi i Norge har organisert idrett for funksjonshemmede og hvilke utfordringer vi har. Leder for organisasjonskomiteen *Lars Skrøvset* var til stede, men ingen fra NOF sentralt, verken president eller generalsekretær. Jeg snakket med dem tidligere på dagen, og de beklaget, men de måtte på et viktig møte.

Under banketten fikk jeg god kontakt med representanter fra mange land. Det er ingen som organiserer sin idrett slik som Norge. Danmark klaget over manglende kontakt med sitt forbund. Der, som i de aller fleste andre land, er det et eget handicapforbund som tar seg av de funksjonshemmede utøverne.

Og det er ikke mange utøvere i Pre-O rundt om. Japan, som stilte med tre utøvere i hver kategori, har bare noen hundre. Det samme i Russland.

Flere av utøverne som satt i rullestol, fortalte at de hadde vært orienteringsløpere før de ble bevegelseshemmede. Bronsemedaljøren fra Danmark syntes det var så fint å kunne fortsette med idretten sin, selv om han nå var havnet i rullestol.

Både i programmet og på nettet sto åpningstidene for *Event Office*. Og det trodde jeg på. Da jeg skulle hente akkrediteringen, var alle funksjonærer borte... Det var jo sprintfinale på torget i Trondheim, og da var det ingen til å betjene sekretariatet. Og det var ikke oppslag om når de åpnet igjen.

I løpet av VM-uka ba jeg om innspill både fra NOF sentralt og andre til hvordan vi kunne legge til rette for Pre-O i Norge slik at flere kunne bli med. Etter som det er også er *åpen klasse*, kan jo alle delta.

Knut Ovesen hadde et godt forslag: lagene tilbyr alle – også bevegelseshemmede – velkommen til nybegynnerkurs. Den grunnleggende kartforståelsen gjelder alle, så deler man gruppen etter en stund mellom de som bare kan komme seg fram på vei/sti, og de som løper i skogen.

Er det noen av de store o-lagene som kan tilrettelegge for Pre-O?

Anne-Britt Nilsen